

20.05.2024

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2023/1594
Toplantı Tarihi/Sayısı : 29.2.2024/226
Karar Numarası : 2024/259
Başvuran : E. Y.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Adalet Bakanlığı (Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü)
Muhatap Adres : Hacı Bayram Mah. Agah Efendi Cad. No:12/1 Altındağ/ANKARA

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kadın ve çocuk mahpusların elektrik faturalarının ceza infaz kurumu tarafından ödenirken erkek mahpusların elektrik faturalarının ödenmemesinin erkek hükümlüler açısından cinsiyet temelli ayrımcılık oluşturduğu iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'in 9'uncu maddesi uyarınca kadın ve çocuk hükümlülerin tüm elektrik faturasının ceza infaz kurumu tarafından ödenmesinin erkek hükümlüler açısından ayrımcılık oluşturduğunu, konuya ilişkin Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğüne yaptığı başvurulardan sonuç alamadığını iddia etmekte,

b. Ayrımcılığın tespitini, eşitlik ve ayrımcılık yasağı ilkesine uygun olarak tüm mahpuslardan elektrik faturasının alınmamasını, ayrıca bu kapsamda 7 yıldır ödediği elektrik faturası bedellerinin faiziyle kendisine iade edilmesini, mevcut ihlaller nedeniyle tarafına 35.000 Türk Lirası maddi ve manevi tazminat ödenmesini ve mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.

3. Elazığ 2 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'in "Elektrikli Eşyalar" başlıklı 9'uncu maddesinde yer alan "Aydınlatma dışındaki elektrik giderleri, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından mesken abonelikleri için belirlenen ücret tarifesi esas alınarak ceza infaz kurumunca hesaplanan bedel üzerinden hükümlü tarafından karşılanır. Ancak; hükümlü tarafından karşılanacak elektrik gideri, bulunduğu ceza infaz kurumunca gerçekleştirilen elektrik tedarik ihalesi veya işlemi sonucunda belirlenen elektrik birim fiyatının mesken aboneliğinden daha düşük olması halinde düşük olan birim fiyat üzerinden hesaplanır.

Çocuk ve kadın hükümlülerin tüm elektrik giderleri kurum bütçesinden ödenir." hükmü uyarınca kadın ve çocuk mahpuslardan elektrik ücreti alınmadığı, erkek mahpuslardan ise aydınlatma dışında kalan elektrik ücretinin alındığı belirtilmiştir.

4. Muhatap Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'in "Elektrikli Eşyalar" başlıklı 9'uncu maddesi uyarınca erkek mahpusların aydınlatma, su ve ısınma giderlerinin Adalet Bakanlığı tarafından karşılandığı, bunların dışında mahpusların kendi talepleri ile kullandıkları elektrikli eşyaların elektrik giderlerinin kendilerince karşılandığı,

b. Hassas gruplar içerisinde nitelendirilen kadın ve çocuklar bakımından ise pozitif ayrımcılık yapılarak bu kişilerin tüm elektrik giderlerinin kurum bütçesinden karşılandığı belirtilmiştir.

5. Muhataptan alınan yazılı görüş başvurana tebliğ edilmiş, başvuran yasal süre içerisinde sunmuş olduğu cevabında başvuru dilekçesinde yer alan hususları tekrarlamıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" başlıklı 10'uncu maddesine göre, "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz. (...)"

7. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 2'nci maddesinin (d) bendine göre, "d) Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi ifade eder."

8. 6701 sayılı Kanun'un "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" başlıklı 3'üncü maddesi "(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir. (2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır. (...) (4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür." hükmünü içermektedir.

9. Mezkûr Kanun'un "Ayrımcılık türleri" başlıklı 4'üncü maddesinin birinci fıkrasında, ayrımcılık türleri "a) Ayrı tutma b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama c) Çoklu ayrımcılık ç) Doğrudan ayrımcılık d) Dolaylı ayrımcılık e) İşyerinde yıldırma f) Makul düzenleme

yapmama g) Taciz ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık” olarak sıralanmıştır.

10. 6701 sayılı Kanun’un “Ayrımcılık yasağının kapsamı” başlıklı 5’inci maddesinin birinci fıkrasına göre; “Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar.”

11. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde, Kurum’un, “ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” le görevli olduğu düzenlenmiştir.

12. 6701 sayılı Kanun’un “İspat yükü” başlıklı 21’inci maddesine göre: “Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.”

13. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in 65’inci maddesi “Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.” şeklindedir.

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

14. 6701 sayılı Kanun’un “Başvurular” başlıklı 17’nci maddesinin birinci fıkrası “Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir.” hükmünü haizdir. Başvuranın dilekçesinden, 6701 sayılı Kanun’un 3’üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen ayrımcılık temellerinden cinsiyet ile bağlantılı olarak ayrımcılığa maruz kaldığı iddiasında bulunduğu anlaşılmaktadır. Yapılan inceleme neticesinde başvuranın, yalnızca erkek mahpusların elektrik faturası ödemesine ilişkin düzenlemenin cinsiyet temelinde ayrımcılık oluşturduğunu muhatap kuruma bildirdiği, durumun düzeltilmesini talep ettiği ancak kurumun ilgili Yönetmelik’in açık hükmü gereği talebi reddettiği anlaşılmıştır. Netice itibarıyla başvurunun ön inceleme koşullarını taşıdığı ve esastan incelenebilecek bir başvuru olduğu değerlendirilmesine varılmıştır.

15. Mevcut başvuruda başvuran; Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve

Maddeler Hakkında Yönetmelik'in 9'uncu maddesi uyarınca kadın ve çocuk hükümlülerin tüm elektrik faturasının ceza infaz kurumu tarafından ödenmesinin erkek hükümlüler açısından ayrımcılık oluşturduğunu, erkek mahkûmların da tıpkı kadın ve çocuk mahkûmlar gibi çalışmadığını ve bir gelir elde etmediğini, söz konusu düzenlemenin makul ve objektif bir gerekçeye dayandırılmayacağını, dolayısı ile bu durumun Anayasa'nın 10'uncu maddesinde yer alan eşitlik ilkesine aykırı olduğunu belirtmektedir.

16. Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'in "Elektrikli Eşyalar" başlıklı 9'uncu maddesinde yer alan "Aydınlatma dışındaki elektrik giderleri, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından mesken abonelikleri için belirlenen ücret tarifesi esas alınarak ceza infaz kurumunca hesaplanan bedel üzerinden hükümlü tarafından karşılanır. Ancak; hükümlü tarafından karşılanacak elektrik gideri, bulunduğu ceza infaz kurumunca gerçekleştirilen elektrik tedarik ihalesi veya işlemi sonucunda belirlenen elektrik birim fiyatının mesken aboneliğinden daha düşük olması halinde düşük olan birim fiyat üzerinden hesaplanır. Çocuk ve kadın hükümlülerin tüm elektrik giderleri kurum bütçesinden ödenir." hükmü uyarınca kadın ve çocuk mahpuslardan elektrik ücreti alınmadığı, erkek mahpusların aydınlatma, su ve ısınma giderlerinin Adalet Bakanlığı tarafından karşılandığı, bunların dışında erkek mahpusların kendi talepleri ile kullandıkları elektrikli eşyaların elektrik giderlerinin kendilerince karşılandığı anlaşılmaktadır.

17. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" başlıklı 10'uncu maddesine göre, "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz. (...)" Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'nin 4'üncü maddesine göre: "1. Kadın ve erkek eşitliğini fiilen sağlamak için taraf devletlerce alınacak geçici ve özel önlemler, iş bu sözleşmede belirtilen cinsten bir ayırım olarak mütalâa edilmeyecek ve hiçbir şekilde eşitsizlik veya farklı standartların muhafazası sonucunu doğurmayacaktır. Fırsat ve uygulama eşitliği hedeflerine ulaşıldığı zaman bu tedbirlere son verilecektir.". Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin 3'üncü maddesinde ise "çocukları ilgilendiren bütün faaliyetlerde çocuğun üstün yararının temel düşünce olduğu" hüküm altına alınmıştır.

18. AİHM kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır (AİHM, *Willis/Birleşik Krallık*, B. No: 36042/97, 11/6/2002, para. 48). AİHM, ayrıca; pozitif ayrımcılık kapsamında belirli hukuki eşitsizlikler objektif ve makul şekilde fiili eşitsizliklerin giderilmesine; dezavantajlı grubun menfaatlerini gözetmeye ve geliştirmeye hizmet ettiğinde, söz konusu hukuki eşitsizliklere ilişkin uygulamaların 14'üncü maddeye aykırılık olmadığını belirtmiştir (AİHM, *Stec ve diğerleri/Birleşik Krallık*, B. No: 65731/1-65900/1, 12/4/2006, para. 51). Aynı şekilde Anayasa Mahkemesi (AYM) kararlarında da AİHM içtihatlarına paralel olarak nesnel ve makul bir şekilde haklılaştırılmayan, diğer bir ifadeyle meşru bir amaca dayanmayan ya da seçilen araç ile hedeflenen amaç arasında makul bir orantılılık ilişkisi bulunmayan farklı muameleler Anayasa'nın 10'uncu maddesinin amaçları bağlamında ayrımcı karakterli olarak kabul

edilmektedir (AYM, *Nuriye Arpa Kararı*, B. No: 2018/18505, 16/6/2021, para. 58).

19. Farklı muamelenin objektif ve makul bir nedene dayanması hususu ise AİHM tarafından belirli kriterler çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu durumda, söz konusu meşruluğun varlığı ilk olarak, demokratik bir toplumda geçerli olan ilkeler göz önünde bulundurularak söz konusu tedbirin amacı ile etkileri arasındaki ilişki bağlamında değerlendirilmelidir. Sözleşme’de belirtilen bir hakkın kullanılmasının ardındaki muamele farklılığının sadece meşru bir amaca yönelik olması tek başına yeterli değildir. Gerçekleştirilmek istenen amaç ile kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunmadığı takdirde de aynı şekilde ayrımcılık yasağı ihlal edilmektedir (AİHM, *Rasmussen/Danimarka*, B. No: 8777/79, 28/11/1984, para. 38). Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komitesi, herkesin yasalar önünde eşit olduğunu ve hukuk kurallarının her bağlamda ayrımcılığa karşı eşit ve etkili korumayı sağlaması gerektiğini ifade etmiştir. Bununla beraber eğer farklı muamelenin dayandığı kriterler makul, nesnel ve ulaşılmak istenen sonuç AİHS çerçevesinde meşru ise farklı muamele ayrımcılık hali oluşturmayacaktır. [İnsan Hakları Komitesi, 18 No’lu Genel Yorum, 10/11/1989 <https://www.refworld.org/docid/453883fa8.html> (E.T.:1/6/2023), para. 13].

20. İlgili Sözleşme hükümleri ve AİHM kararları bir arada değerlendirildiğinde ceza infaz kurumlarında kalan tüm mahpusların zorunlu ve asgari gereksinimlerini karşılamak devletlerin pozitif yükümlülükleri arasında yer almaktadır. Bu yükümlülükleri yerine getirmek için devletin bazı önlemler alması gerekmektedir. Mezkûr Yönetmelik'in "*Elektrikli Eşyalar*" başlıklı 9'uncu maddesi incelendiğinde erkek mahpusların da aydınlatma giderinin ceza infaz kurumlarının bütçesinden karşılanacağı görülmektedir. Zorunlu bir ihtiyaç olan aydınlatma giderlerinin kamu bütçesinden karşılanacak olması devletin pozitif yükümlülüklerinden birini yerine getirdiğini göstermektedir. Erkek mahpusların talep etmiş oldukları diğer elektrikli eşyaların elektrik giderlerini kendi bütçelerinden ödediği görülmektedir. Yönetmelik kadın ve çocuk mahpuslar için bir ayrıma giderek bu mahpusların aydınlatma dışındaki elektrik giderlerinin de kamu bütçesinden karşılanacağını belirtmiştir. Başvuran en temelde ceza infaz kurumu koşullarının tüm mahpuslar için aynı olduğunu dolayısı ile kullanılan elektriğin ücretlendirilmesinde herkesin aynı düzenlemeye tabi olması gerektiğini iddia etmektedir. Çocuk mahpusların ayırım yapılmaksızın tüm elektrik giderinin kamu bütçesinden karşılanması ile çocuğun üstün yararının korunmasının hedeflendiği görülmektedir.

21. Kadın mahpuslar açısından ise Adalet Bakanlığı sunmuş olduğu görüş yazısında uygulamanın kadına yönelik pozitif ayrımcılık oluşturduğunu ifade etmiştir. Pozitif ayrımcılık bir toplumda dezavantajlı konumdaki insan gruplarının lehine geliştirilen strateji, politika, uygulama ve yöntemlerin tamamı olarak tanımlanabilir. Dezavantajlı grubun lehine geliştirilen sosyal politikalar hukuk alanında çeşitli mevzuat değişikliklerini zorunlu kılmaktadır. Ceza infaz kurumları geçmişten günümüze erkek mahpusların çoğunlukta olduğu kurumlardır. Adalet Bakanlığı tarafından yayınlanan son istatistiki verilere bakıldığında 31 Aralık 2022 tarihi itibarıyla ceza infaz kurumlarında bulunan mahpusların %95,9'unun erkek, %4,1'inin ise kadın olduğu görülmektedir. (<https://adliscil.adalet.gov.tr/Home/SayfaDetay/cte->

istatistikleri-bulteni29092022032841, E.T. : 13.01.2024) Bu durum kadınlar açısından çeşitli zorluklara sebep olmaktadır. Örneğin ceza infaz kurumlarında bulundurulacak kıyafet sayısı kadın mahpuslar için yeterli görülmemekteydi. Kadın mahpuslar cezaevinde kıyafet kısıtlaması sebebiyle aynı kıyafetleri uzun süre giymek zorunda kaldıklarını ifade etmişlerdir (TIHEK, Elmadağ Kadın Açık Ceza İnfaz Kurumu Ziyareti, Rapor No: 2021/01 s. 10). Bu sorun Bakanlık tarafından dikkate alınmış ve Mezkûr Yönetmelik çerçevesinde kadın gereksinimleri düşünülerek kıyafet bulundurma konusunda iyileştirilmeye gidilmiştir. Ceza infaz kurumlarında kalan kadınlar ile erkekler arasında pek çok farklı alanda kadın lehine yapılmış olan uygulama ve düzenlemeler olduğu görülmektedir. Erkek mahpuslara tanınmayan bu haklar kadına yönelik pozitif ayrımcılık kapsamında değerlendirilmiştir.

22. Bu ayrıma bir örnek olarak 2020 yılında Ceza ve Güvenlik Tedbirleri Hakkındaki Kanun'un 110'uncu maddesinde ceza infaz kurumlarında kalan kadın mahpuslara yönelik yapılan değişiklik gösterilebilir. Söz konusu Kanun değişikliği ile kadın, çocuk veya altmış beş yaşını bitirmiş kişilerin mahkûm oldukları toplam bir yıl veya daha az süreli hapis cezasının konutunda çektirilmesine infaz hâkimi tarafından karar verilebileceği öngörülmüştür. Madde metninde erkek mahpuslara yer verilmemiştir. Bunun yanı sıra sıfır-altı yaş grubunda çocuğu bulunan kadın hükümlülerin telefonla görüşme süresi erkek hükümlülere nazaran iki kat fazla uygulanmaktadır. TIHEK'in 2023/502 sayılı Kurul Kararı ile söz konusu uygulamanın meşru bir amaca dayandığı gerekçesi ile cinsiyet temelinde ayrımcılık yasağının ihlal edilmediği belirtilmiştir. Sayılan bu örneklerden yola çıkarak kadınların ceza infaz kurumlarında dezavantajlı bir konumda olduğunun otoritelerce de kabul edildiği ve dezavantajları ortadan kaldırmak için çeşitli adımların da atıldığı görülmektedir. Başvuruya konu olan kadın mahkûmların elektrik faturası ödememesi uygulamasını da ceza infaz kurumlarında kadınların dezavantajlı koşullarını iyileştirmeye yönelik bir adım olarak değerlendirmek gerekmektedir. Ayrıca mezkûr Yönetmelik'in 9'uncu maddesinde yapılan değişiklikle erkek mahpusların ticarethane statüsünde elektrik faturası ödemesi uygulamasına son verilerek mesken abonelikleri için belirlenen ücret tarifesinden faydalandırılması sağlanmış ve zorunlu olan aydınlatma ve ısınma giderlerinin kurum bütçelerinden karşılanacağı belirtilmiştir. Yapılan değişikliğin erkek mahpuslara yönelik de bir iyileştirme içerdiği görülmektedir. Netice itibarıyla başvuruya konu olan kadın ve çocuk lehine farklılığın meşru amaç kapsamında kaldığı ve dolayısıyla farklı muamelenin ayrımcılık oluşturmayacağı değerlendirilmektedir.

23. Bir kimseye bir hakkın kullanılmasında ya da bir yükümlülüğün yerine getirilmesinde meşru ve makul bir temele dayanmaksızın cinsiyeti sebebiyle farklı muamelede bulunulması cinsiyet ayrımcılığını oluşturmaktadır (TIHEK, Ayrımcılık Temelleri Serisi: Cinsiyet Temelinde Ayrımcılık, Ankara, 2022 s.4). Hem mevzuat hem de mahkeme kararları kapsamında fiili eşitsizliklerin giderilmesini amaçlayan hukuki eşitsizliklerin ayrımcılık oluşturmayacağı, idarenin objektif ve makul şekilde dezavantajlı gruplara yönelik özel tedbirler alabileceği belirtilmektedir. Anılan Yönetmelik'in 9'uncu maddesinde yer alan mahpus kadın ve çocuklardan elektrik bedeli alınmayacağına yönelik düzenlemenin bir pozitif ayrımcılık olduğu, meşru ve makul bir temele dayandığı için de cinsiyet ayrımcılığı oluşturmadığı ve ayrımcılık yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine

başvurulabileceğine,

29/2/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alişan TIRYAKI
II. Başkan

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan
(Görevli)

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Yunus Emre KARAOSMANOĞLU
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi